

Władysław Filipowiak, W. Garczyński

Dobropol, pow. Kamień Pomorski

Informator Archeologiczny : badania 1, 209-210

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

D O B R A N O W O G A R D Z K A patrz średniowiecze
pow. Nowogard

D O B R O P O L,
pow. Kamień Pomorski

Muzeum Pomorza Zachodniego
w Szczecinie

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak i W.Garczyński,
w okresie od dn. 4 do 30.IX., finansowało Muzeum Pomorza Za-
chodniego i WKZ w Szczecinie.

W b.r. kontynuowano rozpoczęte badania na osadzie otwar-
tej stan.9. Odsłonięto 5,4 ara, nawiązując do wykopu z 1966 r.
W trakcie badań natrafiono na 19 jam, 5 palenisk i 1 piec.
Paleniska płaskie i lekko wklęsłe o średnicy 1,20 x 1,00 m -
1,00 x 0,60 m wyłożone kamieniami, zniszczone w górnej części
orką. Głębokość palenisk 10 - 60 cm. Jedno z nich dwuwarstwe-
we, sięgające do głębokości 60 cm. Jamy nieckowate o śred. 40 -
280 cm. Głębokość jam 25 - 50 cm.

Zawartość palenisk i jam to nieliczne ułamki naczyń
wczesnośredniowiecznych i z okr. rzymskiego. Nie zaobserwowa-
no nawarstwiania się jednych na drugie. Na badanej osadzie
znaleziono 2 noże żel., fragm. obręczy żel. wiaderka, przęślik
z wczesnego średniowiecza oraz fibulę brąz. z dwoma kapturka-
mi z okr. rzymskiego.

Interesująco przedstawiają się dalsze odkryte jamy, któ-
rych z przyczyn obiektywnych nie badano. Sześć z nich o średn.
50 x 60 cm zawiera grudki przepalanej gliny, a układ przest-
rzenny sugeruje występowanie śladów chaty. W sąsiedztwie tego

znaleziska odkryto piec oalkowicie zniszczony w górnej części o średn. 2,40 x 1,80 m, zalegający nieckowato w calcu do głęb. 70 cm. Piec zawierał przepaloną do czerwoności glinę, nieliczne kamienie polne nie regularnie ułożone a na dnie niecki, spaleniznę z węgielkami drzewnymi i popiołem o miąższości do 20 cm. W jamie piecowiska znaleziono kilka ułamków naczyń z okr. rzymskiego. Funkcji pieca nie udało się narazie ustalić. Osadę należałoby datować na okr. rzym. I - II w.n.e. i okr. wczesnośredniowieczny XI - XII w. Planuje się kontynuację badań w roku przyszłym z uwagi na powiązanie osady z polami uprawnymi (zagonami) badanymi w 1966 r.

G O R Z Y O K O,
pow. Międzychód

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Poznaniu

Badania prowadził dr Stanisław Jasnogz, w okresie 12-16.IV finansował WKZ w Poznaniu.

Badania o charakterze ratowniczym miały na celu poznanie rodzaju stanowiska przed jego częściowym zatopieniem w wyniku spiętrzenia wody. Znaleziony tam poprzednio materiał w postaci ceramiki wczesnośredniowiecznej (IX-X w) oraz ukształtowanie zewnętrzne przemawiały za specjalnym przeznaczeniem tego miejsca w przeszłości.

Wykonano dwa wąskie przekopy, zbiegające się pod kątem prostym w środku wyspy, trzy profile rowu otaczającego plażki wierzchołek wyspy i jedną odkrywkę na jej środku. Na tej podstawie stwierdzono, że środek wyspy został celowo wyrównany i otoczony rowem w kształcie nieregularnego czworoboku i wykazy-